

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20867/2023
06.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца Република Србија, Министарство одбране, Војна пошта 9650 Приштина, чији је заступник Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, против тужених АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Оливера Секулић Николић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 882/23 од 18.05.2023. године, у седници одржаној дана 06.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 882/23 од 18.05.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 882/23 од 18.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 4960/2018 од 19.10.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужени обавезани да му на име стицања без основа исплате износ од 8.924,35 динара месечно, за период од 01.11.2012. године закључно са 31.12.2017. године, односно укупан износ од 553.309,70 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате, док је одбијен захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на појединачне месечне износе од датума наведених у тужби до 11.07.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се тужени обавезу на исплату износа да 8.924,35 динара месечно за период од 01.10.2011. године закључно са 31.10.2012. године, односно укупан износ од 116.016,55 динара са законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, тужени су обавезани да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплате износ од 118.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 882/23 од 18.05.2023. године, одбијена је жалба тужених и првостепена пресуда потврђена у усвајајућем делу става првог изреке и у ставу трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију из чије садржине произлази да исту побијају због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, прописано је да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Ценећи разлоге тужених за одлучивање о ревизији као посебној, Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени наведени услови из цитиране законске одредбе да се дозволи одлучивање о ревизији као посебној.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца ради стицања без основа, у чињенично-правној ситуацији да је туженима у периоду од 01.11.2012. године до 31.12.2017. године исплаћиван износ месечне ренте по пресуди Општинског суда у Приштини П 29/05 од 14.09.2007. године, али и по пресудама које су донете након тога и то пресуди Основног суда у Нишу П 3119/12 од 25.02.2013. године и Вишег суда у Пироту Гж 391/16 од 11.07.2016. године, којима је измењена висина месечне ренте, због чега су нижестепени судови делимично усвојили тужбени захтев, позивом на одредбе члана 210. и 201. Закона о облигационим односима.

Имајући у виду разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, као и наводе изнете у ревизији којом се не конкретизује правно питање за разматрање применом института изузетне дозвољености ревизије, чија је примена резервисана искључиво за питања из домена примене материјалног права, по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији туженог применом члана 404. став 1. ЗПП. Утврђено чињенично стање не може се оспоравати у поступку по ревизији, ни када је редовна ревизија дозвољена (члан 407. став 2. ЗПП). То свакако не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, чија је дозвољеност условљена испуњењем додатних законских услова који се односе искључиво на примену материјалног права. Осим тога, ревидент није приложио другачију правноснажну одлуку апелационог или ревизијског суда у истој или сличној чињенично-правној ситуацији, у односу на коју је побијаном пресудом одступљено од судске праксе у погледу предметног института. Због наведеног, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да је ревизија тужених недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради стицања без основа поднета је 10.07.2018. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде износи 553.309,70 динара.

Имајући у виду да се у овој правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме вредност побијаног дела предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужених није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**